

In memoriam
Prof. Dr. ALBERT THELLUNG.

Als een donderslag uit heldere hemel trof ons het bericht, dat Thellung overleden was. Op 47-jarige leeftijd werd hij door een beroerte getroffen, en aan zijn jong gezin en zijn werk ontruikt. Voor ons, nederlandse floristen, was hij in de eerste plaats de grote adventieven-kenner. Zijn geschrift „La Flore adventice de Montpellier” (1912) bevat een schat van gegevens, nog altijd onmisbaar voor ieder, die zich met adventieven bezig houdt, en sedert heeft hij honderden nederlandse vondsten gecontroleerd en gedetermineerd en danken wij hem eigenlijk bijna heel onze kennis van de nederlandse adventiefflora. Steeds was hij onze vraagbaak en nooit vroegen wij hem vergeefs. Met zeldzame bereidwilligheid stond hij immer klaar zijn uitgebreide kennis ten dienste te stellen en ook de kleinste niet opgeloste kwestie bleef steeds in zijn aandacht, zodat het heel vaak gebeurde, dat we plotseling van hem een oplossing kregen van een soms jaren geleden als onoplosbaar terzijde gelegd raadsel. Met zijn heengaan heeft ongetwijfeld de adventief-studie in geheel Europa en daarbuiten een onherstelbaar verlies geleden. Als vanzelf toch was hij het centrale punt voor die studie geworden. Zoals wij hier uit Holland, zoo wendden uit ieder land adventieenvinders zich tot hem met hun moeielikheden en bezwaren. Zij allen zullen als wij ervaren, dat hij een plaats open laat, die jarenlang onbezet zal blijven, indien hij al ooit weer bezet zal worden. Zeldzaam scherp waarnemer

als hij was, begaafd met een buitengewone scherpzinnigheid en beschikkende over een stijl, die uitmuntte door helderheid en logiese opbouw, moesten zijn werken toonbeelden van floristische arbeid worden. Zijn *Lepidium* monografie, zijn *Amarantus* bewerking in de *Synopsis der Mittel-Europäische Flora* van Ascherson und Graebner, zijn bewerking van *Cruciferen* en *Umbelliferen* in Hegi's *Illustrierte Flora* (om alleen deze maar te noemen) behoren ongetwijfeld tot het allerbeste in de botanies-siystematische literatuur.

Sedert 1916 was hij corresponderend lid onzer vereniging en weinig buitenlanders zullen zooveel als hij met hollandsse floristen gecorrespondeerd hebben, en wij allen, die van die correspondentie geprofiteerd hebben, hebben haar ook genoten, genoten om de reeds genoemde eigenschappen van zijn stijl, maar vooral ook om de hartelijke beminnelijkheid van toon, de grote eenvoud, waarmee hij zijn encyclopediese kennis aan een fijne bescheidenheid paarde. Zijn nagedachtenis is ons onvergetelik.

Dordrecht, 1 Julie 1928.

A. W. KLOOS Jr.
